

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Fidei Exhibita Invictiss. Imp. Carolo V. Caesari
Avg. in Comicijs Augustæ. Anno M. D. XXX.**

Melanchthon, Philipp

Augsburg, 1535

VD16 C 4710

De Confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34184

DE CONFESSI ONE.

Confessio in ecclesijs apud nos non est abolita. Non enim solet porrigi corpus domini, nisi antea exploratis & absolutis. Et docetur populus diligētissime de fide absolutionis, de qua ante hęc tempora magnum erat silentium. Docentur homines ut absolutionem plurimi faciant, quia sit uox dei & mādato dei pronuncietur. Ornatur potestas clauis, & cōmemoratur quā tam consolationem afferat perterfactis conscientijs, & quod requirat deus fidem, ut illi absolutioni tanquam uoci de cōelo sonāti credamus, & quod illa fides in Christum uere consequatur, & accipiat remissionem peccatorum. Antea immode dicte extollebant satisfactiones. Fidei uero & meriti Christi, ac iustitiae fidei nulla siebat mentio, quare in hac parte minime sunt culpanda ecclesiæ nostræ. Nam hoc etiam aduersarij tribuere nobis coguntur, quod doctrina de pœnitentia diligentissime a nostris tractata ac patefacta sit.

Sed de confessione docent, quod enumeratio delictorum non sit necessaria, nec sint onerandæ conscientiæ cura enumerandi omnia delicta, quia impossibile est omnia delicta recitare, ut testatur Psal. Delicta quis intelligit? Itē Jeremias, Prauum est cor hominis & inscrutabile. Quod si nulla peccata nisi recitata remitterentur, nunquam adquiescere conscientiæ possent, quia plura peccata neq; uident neq; meminisse possunt. Testantur & veteres scriptores enumerationem non esse necessariam. Nam in Decretis citatur Chrysostomus, qui sic ait, Non tibi dico ut te prodas in publicum, neq; apud alios te accuses, sed obedire te uolo prophetæ dicenti, Reueula ante deum uiam tuā. Ergo tua confitere peccata apud deum, uerum iudicem, cum oratione. Delicta tua pronuncia non lingua, sed conscientiæ tuæ memoria etc. Et glosa de pœnitentia, Dist. 5. Cap. Consideret, satetur humani iuris esse confessionem. Verum confessio, cum propter maximum absolutionis beneficium, tum propter alias conscientiarū

D

Mendax aeternam
Confessio haec si os

plane et antversu

Ad mō possiblē
quis & reliz

logique de occasione
peccatoris ad dicitur

Mendax non possit

ARTICVLI FIDEI
utilitates apud nos retinetur. *talis qualis*.

DE DISCRIMINE CIBORVM.

Im postura:
PUblica persuasio fuit non tantum uulgi, sed etiam docentis in ecclesijs, quod discrimina ciborum, & similes traditiones humanæ, sint opera utilia ad promerendam remissionem culpæ & pœnæ. Et quod sic senserit mundus, apparet ex eo, quia quotidianie instituebantur nouæ ceremoniæ, noui ordines, nouæ festiæ, noua iejunia, & doctores in templis exigebant hæc opera tanquam necessariorum cultum ad promerendam iustificationem & uehementer terrebant conscientias, si quid omitterent. Ex hac persuasione de traditionibus multa incommoda in ecclesia secuta sunt.

*Illustrata est: dum
Synecdoche de ieremiæ
accipitribus:*
*desidebat uos sch
eznderatores.*
*Maxime supposebat
quis n. a pœnitente
exclusit fidem . . .
Promoverunt:
Ampli Mendacium*
Primo obscurata est doctrina de gratia & iustitia fidei, quæ est præcipua pars Euangelij, & quam maxime oportet extare & eminere in ecclesia, ut meritum Christi bene cognoscatur, & fides quæ credit remitti peccata propter Christum, non propter ulla nostra opera, longe supra opera collocetur. Quare & Paulus in hunc locum maxime incumbit, legem & traditiones humanas remouet, ut ostendat iustitiam Christianam aliud quidam esse, quam huiusmodi opera, uidelicet fidem quæ credit peccata gratis remitti propter Christum. At hæc doctrina Pauli, per tota oppressa est per traditiones, quæ pepererunt opinionem, quod per discrimina ciborum, & similes cultus, oporteat mereri remissionem peccatorum & iustificationem. In pœnitentia nulla mentio fiebat de fide, tantum hæc opera satisfactoria proponebantur, in his uidebatur pœnitentia tota consistere.

Secundo, hæ traditiones obscurauerunt præcepta dei, quia traditiones longe præferabantur præceptis dei, Christianismus totus putabatur esse obseruatio certarum feriarum, rituum, ieiuniorum, uestitus. Hæ obseruationes erant in possessione honesti-